

& ipse numero trinitatis consecratus, ut tibi malum non facias, alteri non noccas, nec conscientias nocent. Expertus es quoniam fragilis sit voluptatibus immersio, & tu iterum uadis illuc. Animaduertisti quia transi voluptas, & peccatum remansit. Reprimi pedem ab infandis itineribus immundissime libidinis. Colla fusterne mandatis altissimi, ne sit iniquitas in manibus tuis. Descendent gula solenes epulas & uana responde colloquia. Auerte oculos ne uideant uitatem, obtura aures tuas ne audiant sanguinem: & tunc Psal. 117. dicere poteris. Castigans castigavit me dominus. Quid autem prodest intra recutudinis lineam cuius cursus opera co Psal. 14. hibere, si alios nocere desideras? Qui non fecit proximo suo malum, & opprobrium non acceptis aduersus proximos Psal. 23. suos, requiesceret in monte sancto dei, accipiens benedictio nem a domino: & misericordiam a deo salutari suo. Non autem te innocentem prelumas, nisi impios & contra uitatem gradientes quanta poteris autoritate redarguas, & opponas te murum pro domo Israel, castigans te, non nocens alteri, nec conscientis. Vera est enim illa sententia: Quiccum emendare possit negligit: participem se proculdum constituit. Cum enim causa dei uentillatur in medium: & falsitas preponitur ueritati: qui cum persona quam gerit non resiftit de suo damnambit silentio. Septimus gradus est persecutans, sed ipsa temeritatem sanctorum dicit: Persecutus natus faciunt iniuriam sanctorum, breuitatem temporum, fragilitatem corporum. Quid nam pati non possis, cum uideas tuenes pueros, uirgines, annos, senes, decipitos, diuina pro Christo non soli excipit, sed & exquisitae tormenta: Confidat puerorum etatem, tuendum ignem, uirginum teneritudinem, anuum fragilitatem, senum infirmitatem, impossibilitatem deceptorum, & ubi cunq; refligeris oculos inuenies in his etatibus multitudinem exemplorum ad palam martryi uiriliter eucaristie. Nunquid de cede luto formatus es tu, & eodem spiritu inspiratus? Et foritan non ingruit persecutio ut martyrum patiaris, nec damnaris a Christo serui, in laudari, & ab omnibus predicari. Q. & si per secutio imminent, contempnenda est propter breuitatem. Bene enim natura prouidit, quae nullum dolorem uellonum uel magnum esse demonstrat. Si enim magnus est Iohannes non porci, Confutatio enim corporis & anime, exquisita diu tormenta non sustinet: sed stupor magnitudine tremefacta, summa uelocitate dissoluitur. Magni ergo animi et magna tormenta contemnere, quae in breuitate parunt mutationem, ut de labore ad requiem, de miseria ad gloriam patientem faciat euolare. Considera ea enim fragilitas corporis, quae sepe aut aliquis leuis simus casus, aut in cunctis febriculis cumulata congeries, breui possunt suffocare momenta. Tribue ergo iurit, si necficitas fuerit, quod q; debes necessitatis, pro breui periculo sempernum premium adepturus. Vides ergo quam difficilis sit uia cofessio ad currendum, quam multiplices sententiae ad tenendum. Verum est quod ille tantus ecclesie magister ait: Facilius inueni eos, qui innocenti seruauerunt, quam qui conuagauerunt penitentiam. Hac de uia confessionis pro modulo nostro locutus sumus, sublimioribus sublimioribus sententias resuenteras. Ceterum obediens utram sub aliis sermonis principio appetire tentabimus, ne unquam in fastidio ueniant uerba domini saluatoris, qui est benedictus in secula.

De iustitia obediens & eius gradibus.

2. Cor. 3. **N**on possumus nos cogitare aliqd a nobis quasi ex nobis, sed sufficiet nostra ex deo est. Quid enim in hoc usque teneo: & fragilitate complexioris humanae, cogitare sufficit spiritus carcere Sapi. 9. inclusus, pto corruptus, depresso terrena. Corpus enim quod corrupcis, aggrauat animam, & deprimit terrena Sapi. 1. inhabitatio sensum multa cogitatem. Benignus tñ est spiritus sapientie, qui & spiritu inclusum illuminat, & corruptum sanat, & alleuat depressionem. Est enim spiritus pietatis, compeditos soluens, cacos illuminans, & erigens elisos. Est & spi-

ritus ueritatis, qui docet nos omnes ueritatem: non solu autem docet, sed etiā lugget. Suggestit uelud ueritatem ut gram, cert ut intelligam. Ipse est quae dñs Iesus post pris obediens Actu. 2. tam usq; ad mortem crucis, aplis suis misit, obedientibus suis. An non tibi uident singularis obedientiae descendit fastigium, qui accepta licetia sededi in chitate, intra unius domicule septa conclusi unanimitate in oratione perseuerans. Intellexihi quia ibat apli gaudentes a collecto cœli. Actu. 5. Ibi qm digni habitus sunt pro noce Iesu cōtumela patit. O quāris obedientie uirib; inimicunt, q; gaudet pro Xpo ad cōsiliū trahi. Dignitatē ducit p; eo cedi, gloria q; ut pro eo mori. Beate ait, & abundantia maiestatis spūs in fluens quibus uultus sublimitas, cōtumela glia, patietia uictoria, mirabilis mirabilitate uident. Multū repleta est aia corū, Psal. 122. mē a domino: & misericordiam a deo salutari suo. Non autem te innocentem prelumas, nisi impios & contra uitatem gradientes quanta poteris autoritate redarguas, & opponas te murum pro domo Israel, castigans te, non nocens alteri, nec conscientis. Vera est enim illa sententia: Quiccum emendare possit negligit: participem se proculdum constituit. Cum enim causa dei uentillatur in medium: & falsitas preponitur ueritati: qui cum persona quam gerit non resiftit de suo damnambit silentio. Septimus gradus est persecutans, sed ipsa temeritatem sanctorum dicit: Persecutus natus faciunt iniuriam sanctorum, breuitatem temporum, fragilitatem corporum. Quid nam pati non possis, cum uideas tuenes pueros, uirgines, annos, senes, decipitos, diuina pro Christo non soli excipit, sed & exquisitae tormenta: Confidat puerorum etatem, tuendum ignem, uirginum teneritudinem, anuum fragilitatem, senum infirmitatem, impossibilitatem deceptorum, & ubi cunq; refligeris oculos inuenies in his etatibus multitudinem exemplorum ad palam martryi uiriliter eucaristie. Nunquid de cede luto formatus es tu, & eodem spiritu inspiratus? Et foritan non ingruit persecutio ut martyrum patiaris, nec damnaris a Christo serui, in laudari, & ab omnibus predicari. Q. & si per secutio imminent, contempnenda est propter breuitatem. Bene enim natura prouidit, quae nullum dolorem uellonum uel magnum esse demonstrat. Si enim magnus est Iohannes non porci, Confutatio enim corporis & anime, exquisita diu tormenta non sustinet: sed stupor magnitudine tremefacta, summa uelocitate dissoluitur. Magni ergo animi et magna tormenta contemnere, quae in breuitate parunt mutationem, ut de labore ad requiem, de miseria ad gloriam patientem faciat euolare. Considera ea enim fragilitas corporis, quae sepe aut aliquis leuis simus casus, aut in cunctis febriculis cumulata congeries, breui possunt suffocare momenta. Tribue ergo iurit, si necficitas fuerit, quod q; debes necessitatis, pro breui periculo sempernum premium adepturus. Vides ergo quam difficilis sit uia cofessio ad currendum, quam multiplices sententiae ad tenendum. Verum est quod ille tantus ecclesie magister ait: Facilius inueni eos, qui innocenti seruauerunt, quam qui conuagauerunt penitentiam. Hac de uia confessionis pro modulo nostro locutus sumus, sublimioribus sublimioribus sententias resuenteras. Ceterum obediens utram sub aliis sermonis principio appetire tentabimus, ne unquam in fastidio ueniant uerba domini saluatoris, qui est benedictus in secula.

huius

huius aspergine pure prescij detersum. Ut autem uia eius cōtumela elucet, ostendamus quantum possumus, que sit obedientia specialis ad deum, propria ad hominem, cōsiderat inter deum & hominem. Sunt quedam summe mala, quemadmodum dona Summe bona sunt, diligere deum, amare proximum, ueritatem loqui, non furtum facere, non fallere testimonii dicere, non adulterari, & alia multa que sermons breuitas numerare prohibet. Summe mala sunt eorum contraria, & similia illis. Bonia precipit deus ut faciamus, à malis sube ut ab iste faciamus. Præcepti huius sancta & incommunabiles authoritas non ualeat quo modo refutari. Ita illi est charactere cognitus qui dicit: Ego dñs, & nō mutem. Si ergo hō ille qui imposuit dñs super capitula nostra alter sentire uoluerit: ponens tenebras lucem, & lucem te nebras, uel precipiat predicta bona relinquere, uel malis praefatis adhaerere, audacter refutandum est precipitans imperium, & libera uocem dicendum: Obediens oportet magis deo quam hominibus. Hac est specialis obedientia ad deum, que nunquam est hominis arbitrio temperanda, sed incommutabilis coleranda proposito. Certam igitur regulam tene, ut nec imperio prælatorum prædicta bona relinquit, uel faciat mala, inter summe uero mala & summe bona, quæcād media sunt ad alterutru se habēta, & boni malitiae nomen astutum. Media sunt ambulare, sedere, loqui, tacere, comedere, ieiunare, uigilare, dormire, & si sunt similia: que si pectoris licetia sunt, summa expectant retrahitionem. In his igitur mediis subditis esse & obedientes debemus ab nutri p̄p̄storiū, nihil interrogantes, ppter conscientiam: q; in his nullū p̄p̄st opus de⁹ sed prælatorū de⁹ reliquit imperio disponēda. Non autem moueat magister imperium, inderecta pars, sed memori q; non est p̄t nisi a deo, & qui refutat p̄t, refutat dei ordinationem. Hec est p̄p̄ia hoī obedientia quā homini debemus, qui homini subditum sumus. Cōs est etiā sita inter deum & hominem: quia quisquid obedientia p̄latis exhibetur, et exhibet qui dicit: Qui nos audiit, me audit. Cum magna uigilie cautele hoc trahit dicitur incedit: quia & multi gradus ibidem delitescit, quorū qui uniuersi reliquerit, exteros fine retrahitione tenebit. Primus gradus obedientie est obediens libenter. Ois etas ab adolescentia sua prona est ad malum: & uniuersi voluntate prauis cordis suis fecit. Ab illa enim prime prevaricationis angustia, innatus est homini amor proprii voluntatis, quae uoluntate sui creatoris relinquens, ibi subditus est seruifuti, ubi uoluit dñari. Disfice est ergo suo ueritate uoluntatem, & alterius uoluntati deseruit. Qualiter autem graue sit, nō potest primū obedientie acedere gradū, qui voluntate præcipientis sua non fecerit. In uoluntate sua fuit gloriosus se dño consenserit. Vnde uoluntate inquit, sacrificabo tibi. Sola ergo uoluntas est qua totius operis ornat effectus sine qua etiā nec bene aliud agit, etiā si boni esse uideat. Ex uoluntate igitur subcipienda sunt imperia p̄latū, & ipm cor a uolo uoluntatis reflectionibus abducendū, donec p̄p̄ia uoluntatis maestra mandatū diligat imperatū. Hoc est ergo libenter obediens, prælatorū uoluntate adimplere. Sed etiā obedientia gradū est obtemperare simpliciter. Qui ambulat simpliciter, ambulat cōdeter. In simplicitate cordis querere dñm scripturam p̄ministrat. Multos uideū post præcipientis superius multas facies cōfitiones, cur, quare, quā obrem, sepius interrogare, crebras ingenuare querelas, quare quare hoc p̄cipit, unde hoc uenit, quis hoc adiuuue, nō cōsiliū. Inde murmuratio, inde uerba murmurationē & indignationē sonant, & redolentia amaritudinem. In de frequens excusatio, simulatio impossibilitatis, aduocatio amicorum. Non sic Abraham. Audi quid dñs de simplici p̄p̄lo protestet. In auditu, inquit, auris obediens nisi, ut uelud uerberū apertat, tā regalis est semita relinqua, sed tenacior est retinenda feruore. Et ut breuitates fortitudinis cōcludamus, uirtus est uirtutes feruas ac munies. Iungo igitur uelocitatem fortitudinem, constantiam instantie, & tūc decantabis securus. Manus p̄fōris Psal. 35. nō moxibit me, Sexū gradus est humilius obediens. In humiliitate nostra memor fuit nři & fecit nos. Magna uirtus humilitatis, sine cuius obiectu uirtus fortitudinis nō solū uirtus non sit, sed etiā inde superbie uirtus erupat. Quām fortiter correbat Saul cui est parvus in oculis suis, quā Phileb̄ heorū agmina p̄sternebat: quātis uiribus exercitabat gladiū. P̄olui autem tenuit eū superbiam, & transiit in affectum cordis, debilis & impotens factus, incircisus, rum armis facile prostratus occubuit. Aspice regē in quo humilitas sublimis & humilis sublimitas felici copositio, ne intescunt. Domine, inquit, non est exaltatum cor meū, Psal. 30. ne que etiā sunt oculi mei & ad totum itinerarium claus

T v

scula in tentione recurre, & quaquam etiam oculos res
flexeris, inuenies beatitudinis floribus esse respersum. Audi
Psal. 58. nam galib qd dicat. Fortitudinem meam ad te custodila. Quia
nece loquio sunt iustitiae execute. Sunt nam plurimi qui
fortitudinem suam ad deum, sed ad inanem gloriam custodiunt,
qd confidunt in virtute sua, qd de acceptis iustitiae quasi non
facient gloriantur, cedito ratiocinatio iniuria, qd non est o
datu optimu, & o donu pfectu. Nec ergo fortitudine in su
perbia trahat, cedentia est sale humiliatis, qd nihil pdes
rit fortiter obediens, si cogitare infelicitate superbit. Illi
ergo fortitudinem suam ad deum custodiunt, qui c secerint qd
facere debent, dicere possunt. Serui inutiles sumus, qd de
buimus facere fecimus. ¶ Septimus gradus est insiden
ter obtemperare. Non qui incepit sed qui perseverauerit,
satu erit. Incipere multorum est, perseverare paucorum. Per
severantia singularis est filia summi regis, iustitiae fructus,
earumque consummatio, tortus boni repositorius, iustitiae sine
qua nemo uidetur dei, nec a deo uidetur, finis est ad iustit
iam omnium credent, in qua iustitiae conuentus reverendus
tibi thalamum consecratur. Quid enim currere pdest, & an
1. Cor. 9. te metu cursus desicer. Sic currite in comprehendantis,
dicit apostolus. O quam perseverantia pede cursum suum
2. Tim. 4. perseverat qui decebat. Cursum consummat. O quam long
Sapi. 4. gursum felix ille latro copleuit qd consummatu in bre
uilexpluit tempora multa. Denique & dominus propheta
Ezecl. 18. rum loquitur. Si conqueris iustitiam a iustitia sua, & fe
cerit iniquitatem, omnium iustitiam eius non recordabor.
Vides ergo quam psona obliuione iustitiae sepeletur
in iubilantia charis tuis: quia & anima illuminationem, & Cant. 5.
corpus glorificationem per pceptu posse debet. Sequitur:
Deleationes in dextera tua usq; in fine. Sinistra delecta Psal. 15.
præsens est. Et qd pro finistro ducimus quicq; non multu
curramus, per sinistra ples uita accipit, qd quia dñs electos
suis sic ab impiis permittere flagellari, ut etiā patiatis occi
di. An no tibi uidenti obliuioni dati qui dicitur. Propter te
mortificamus tota die, estimatis sumus quies occiso
nis: quare facie tua auertis, obliuisceris inopere nostra. Per Psal. 43.
1. Petr. 1. dextera uero illa beata uita signatur, qd nescit nisi gaudia,
psal. 14. de qua ambulanus, abscederunt supbi laquei miseri. Dis
cuntur iniquitatibus, omniu iustitiam eius non recordabor.
An tibi uidenti obliuioni dati qui dicitur. Propter te
mortificamus tota die, estimatis sumus quies occiso
nis: quare facie tua auertis, obliuisceris inopere nostra. Per Psal. 43.
2. Co. 5. dextera uero illa beata uita signatur, qd nescit nisi gaudia,
que regionibus.

N Egocamini dum uenio. Verbum patris, unigenitus dei, sol tuus, summus ille negotiator: de ultimis celorum finibus nostrae redemptio mis precii apparet. Fidelis ista negotiatio & omni acceptance dignissima in qua rex filius regis efficitur negotiatio, aurum pro plumbum tribuitur pro peccatore donat, est iustus. O quam indebet misericordia, quam gratitudo & sic pibata dilectio, quam inopinata dignatio, quam stupenda dulcedo, quam inuicta manu factudo, quam utilissim negotiatio, ubi filius dei pro seruo tradidit, & supra creaturam constitutus, infra quaeq; utilissim Psal. 110. mi protinus reperitur. Sed & creator sp̄is cuius magna sunt opera, exquisita in omnes uoluntates ciuitatis, ino accedit, qd nescientibus nobis, modo ignorantibus nobis receperit. Quia nescimus unde ueniat aut quo uadat. Et plerūq; quando frequentius queritur, tanto uelocius elongatur, Cant. 6. iuxta qd & ipse loquitur sponsus: Auerte oculos tuos a me: quia ipsi me auolare fecerunt. Contingit etiā ut cum non Cant. 3. queritur ueniat, cum queritur fugit, sicut sp̄s se in carceris multipliciter ostendit quiescere & non inuenisse. Nō est aut uultu gloria diu inuenisse, que est sup Absunt

Absunt procul negotiatores terræ Theman, recedant filii Agar, qui exquisierunt prudentiam, elongaverunt à me gigantes à seculo noxiati, qui ab initio fuerunt statura magna, scientes bellum. Nō hos elegit dñs, neque uiam discipline meruerunt, pterea perseruant, sed dedicunt Iacob puer suo, & Israel dilecto suo. Ascō dñs enī huc dñe à sapientibus & prudenter, in oculis suis, & reuelasti ea parvulus & humilis tuus, Lector amplexor negotiacionē tuā, quia negotiū meū est. Hec mercimonia cuī tunica suauitate ruminat anima mea. Non solū autem ruminat sed & reuocat ruminatio nem tuam, quia & intelligentia quz dñs dicit, & committit me, moris que elegit. In his negotiacionib; p̄cipiū estiam Prou. 3. mē, ut hauius institutoris de longe portans panū suum, Negotiabor donec uenias, uenienti letis occurrà, sed utrūnam audia, euge serue bone. Tui sunt calē & tua est terra, in regionib; tuis. Negotiabor ergo securus, te soli h̄is in itinere ducē, in periculis protectore, cōsoltē in tribulatio ne. ¶ Regiones tuæ quis sunt quas perambulant ad negotiandum institutores tui, ubi te qdū dilecti tui, & inueniūt dilecti tui. Prima regio est regio diffimilitudinis. Nobis illa creatura in regione similitudinis fabricata, qd ad imaginem dei facta, cum in honore esset non intellexit, & dē si militudine ad similitudinem descendit. Magna proflus diffimilitudo, de paraido ad infernum, de angelo ad sumen tum, de dō ad diabolum. Excedra conuersio, gloriā in misericordia, ut iam in pugnam perpetua captiuitate conuertere. Maledicta delictio, de diutinis ad paupertatem, de libertate ad seruitutem descendere, & de requie ad labore, Misericordia nos, & misericordia nati, quibus datū est nasci in more, uiuere in labore, in dolore mori, de peccatoris peccatores, de debito debitores, de corrupto corrupti, de subacto subacti, geniti & generantes sumus gens peccatrix, populus grauis iniquitate, semet p̄fissimū, filii sclerati, addē tes prævaricationē. Ecce quasi nō sumus sic sumus coram eo quasi nihil sumus & inane reputati, putantes nos aliquid esse cū nihil sumus. Vulnerati sumus ingredientes mundū conuertendo in mundo, excudo de mundo: à planta p̄dis usq; ad uerberem nō est fanitas in nobis. Nouerat hac illa sublimis propheta, qui statum humanæ misericordie deplo rans in hac uerba prorupit. Graue fugum est super filios Ad dē exitus de ventre matris eorum usq; in dictu p̄fultur in matrem omnium. In hac diffimilitudinis regio ne quid negotiabimur domine deus? Ap̄ficio genus humana ut ortu solis usq; ad occasum huius mundi numerus perambulare, altos diuitias querere, altos honoribus iubare, altos favorum auro suauitate raptari. Sed quid de diuitiis? Nōnē cum labore acquirit uirtutem, cum timore possidentur, cum dolore amittuntur. Theaurizas, & ignoras, qui cogregabis ea. Vide quātu labore pro p̄tūs diutinis assump̄tū. Transis maria, & alii tibi orbem aperi navigando, secundum sapientem tribus digitis distans à morte, patriam fugis, relinquisti parētes, diuelleris ab uxore, filios nescis, & omnium necessitudinē oblitus, q̄ris ut acquiras, acquiris ut perdas, perdis ut dolcas. Filii hoīm usq; graui corde: ut quid diligitis uanitatem, & quareritis mendaciam? Quae est ista demetia filij Adam, circuite maria, perambulare terras, rapi extra mundum, in laboribus plurimis, in uigiliis multis, in felonijis crebris, in mortibus frequenter! Ecce quales diuitiae. Sed quid de hominibus? In sublimi loco posit⁹ es: ducem confituerunt. Vide si nō a deo iudicandus es, ab hominibus spectandus ab omnibus lacerandus. Si miles es, excubas ante limina principis, ut p̄cipitūt acquiras, & ferrato uesti⁹ amicūt, proprie⁹ uulneri quam honori, morti quam uixit, periculi quam premio. Si de forte dñi, nōnē ep̄scopus romanum pontificem, archidiaconus vel diaconus ep̄scopum pertinelic⁹. Vide etiam utrum excusaris manus tuas ab omnī munere, ne cum Simone audias. Nō est tibi pars neḡsors in sermone isto, quia uoluntati donum spiritus tuus in pecunia possidere. Nihil ad nos de rectioribus ec

Matt. 11. Psal. 88. Psal. 38. Psal. 132. Psal. 13. Psal. 32. Psal. 40. Psal. 4. Psal. 38. Psal. 4. Psal. 4. Psal. 8.

Esa.14. regionis, & concusa sunt oia ossa mea. Quod decidisti luc
Eze.28 fer, qui mane oriebaris? Ois lapsi pioficius operumentum
Esa.14. tuitimodo subter te sternit tincta, & operimentum tuu uer-
domini sua sobrietas precepit, ut fuis sum in ea fibi co-
seruerat, & principales eius fibi seruire coepilleret.
Vt autem inferiore uoluntate & uoluptate familiam dispre-
uasisti, & ex te lo dispergimus. Cui atroci

Mat. 25. mis Deus quāta distāntia inter opereūtūm preciosi la-
pīcis, & opereūtūm uermis: inter delicias paradisi, & ti-
nac corrodētē inferni. Scio qā parat? est ille ignis diabo-

anno 4. faciebat faciem uide, ubi illa sublimis aemina sublimis pœ-
fecula humilitate. Et ne egestas intraret dominum ubi enim
multa uerba sunt (sicut dictum Salomonis) ubi multa festas; si
letum custode posuit in limine. ¶ At chartas sua domum
ad austri & meridiem posuit, amicis sibi pictatis commisit,
fusæ suæ omne ei tradidit, subdens ei ad obsequium, primum
mundissimam corporis, deinde congruas exercitationes, ut
delicet lectio[n]es, meditationes, orationes, & spiritual[es] affe-
ctiones. Et ne ingressa domum miseria conturbaret beatu-
tudinem filiorum dei, qui in septimo gradu dicitur, dicit in perfe-

App.4. facie ad faciem uidet, ubi illa sublimia agmina sublimi per
natum applausu, sanctus, sanctus, sanctus dominus deus fa-
booth, clamore non cessant. Locus est uoluptatis, ubi tor-
rente uoluptatis potantur fulti. Locus splendoris, ubi fu-
sti fulgent sicut spidei firmamentis. Locus latitiae, ubi ex-
tita sempiterna super capita corum. Locus abundantis,
ubi nihil desit uidentibus eam. Locus suauitatis, ubi ap-
paret dominus suavis uniuscuius. Locus pacis, ubi in pace
factus est locus eius. Locus admirationis, ubi sum mirabilis
lia opera eius. Locus satietatis, ubi satiabitur cum appa-
ruerit gloria eius. Locus uisiois, ubi uidetur magna uis-
sio. O regio sublimis, plena diuinitarum, de ualle lachryma-
rum suspiramus ad te, ubi sapientia sine ignoratia, memo-
ria fine oblitiose, intellectus sine errore, ratio sine obscuri-
tate spidebit. Regio in qua dominus transiens ministrabit
electis suis, id est talen- se qualis est ostendet. Illic erit
deus omnia in omnibus, ubi rerum uniuersitas mirabiliter
ordinata dabit creatori gloriam, letitiam creature. Cur-
re igitur spirituatis anima oculis desideriorum per regios
ueni istam, & uide regem glorie in decoro suo gloriosum,
stipatum legionibus angelorum, sanctorum ornatum agni-
bus, deponetem superbos, humiles exaltantem, dannam
tudinem historum dei, qui in lepto tempore gradu, id est in per-
fitione beatitudinis positi in domo charitatis ludunt & iu-
cidant tur beati pacifici sic tam pacem custodem in porta
constitut. Sic ordinatis dominis suis: totius ciuitatis quasi
prepositum quandam ecclae posuerunt liberum at
bitrium. Quo peracto, redcent in domum patris pueræ re-
gise. Inimicus homo superueniens ordinem & gloriam cuius-
tatis uidens & inuidens machinatur invidias, & ingredi ei
piens corruptissim duobus de pœnici ciuibus discretio &
dispensatione, uniuersa malitia sua exercitum introduxit
per portas ronabilitatis & concupiscibilitatis. Preposi-
tu ciuitatis liberu[m] arbitriu[m], qui totius ciuitatis dimisus
erat custos & arbiter (pater familias quippe peregrine profi-
ciscens) deterrit seruos suis potestatis ciuitatis operis ligatur
uinculis ferreis, & incarcore institutus. Præcipitatis de ar-
ce ronabilitatis custodibus suis, mox contra fidem blasphem-
ia inducitur. Cum qua irruentes contradictiones commo-
tiones & confusiones, exterrag: hmoi turbu cuncta sibi
diripientes, sibi quisque libeat vendicantes, in ronabilita-
te nihil ronis reliquerunt, & tanitor reprobaverunt. I. discipu-
la, omnibus tristram & execundi copia præbuerunt. Porro
in domum ipsi (concupiscibilitate scilicet) igrates & oia sibi

Psal. 83. impudenter legibus angustiorum, & cœciorum in matre agmina
nibus, deponēt superbos, humiles exaltantem, dannā-
tem dæmones, homines redimentem. & dñe. Beati qui ha-
bitant in domo tua domine, in secula seculorum laudabūt
te. Cum ergo niente percepis tam preclaras mundinas,
meritacionia tam preclara, coītrœ sarcinam tuam amoreū
dei. Vidiſſi regiones, animaduertiſſi mundinas, larcini-
conſtruxiſſi, & beatus ſe. Negociare ergo dum unenat do-
minus deus tuus, ut ei dicere posſis. Domine quinq[ue] talē-
ta tradidisti mihi, ecce alia quinq[ue] superlucratus ſum, & au-
dire merearis. Intra in gaudium dominii tui ſpōſi ecclesiæ
qui est benedictus in ſecula. Amen.

Mat. 25. in domum ſpel (concupiſibilatē ſcile) ingressa & oī ſib[us]
uendicā dñia luxuria, tota eam de ſuperioribus deiecatam
ad fina denoulat: & concupiſcentia camis continentiam,
cōcupiſcentia oculorū cōſtantia, ambitionis ſeculi humo-
ritate cōculandam tradidit & illudendam. Et per empro-
ſilentiō laitorē, omnibus & intratibus & excludentibus fe-
cit portā taret. Sobiſtate uero, & ſocias ſobriſtatis uir-
tutes, aut occidit, aut iſcarerat, aut in exiliū deſtinavit.
Exinde ad ſuperiore ſciatutis arce coſcenſit, & pace ſa-
nitore & custode ſumine beatitudinis percepto, inſerita in
greditur. Mox enī dñia ſuperbia, aſcēdens in arce (ſupbia

Pſal. 73.

Parabola de fide, spe, & charitate.

Rex nobilis & potens tres habuit filias, fidem spem, & charitatem: his delegauit ciuitate exi- mis, humanam animam. In qua cum tres sint arcas, ronabilitas, concupiscibilitas, fractibilis- tas: unicuique sua contradicidit, fidelis primus, spes secundus, cha- ritati tertius. Rationabilis fides, quia fides non habet meritum nisi humana ratio praebet experimentum. Co- cupiscibilitatis spes quia cōcupiscere nos non licet quia uidetur, sed quae speramus: & spes quae uidetur non est spes. Iracu- bilitatis charitas, feruor scilicet feruori, ut feruor uitritus feruori nature dicitur, immo feruor naturalis attollat se in feruori uitritus. Ingressus ille, unaquæque pro posse suo domini suā ornat & procurat. ¶ Cūtudie ergo domus sue in ronabilitate fides ponit prudenter, ut suū ius in ea sibi conferuet, & rōnem sub legibus fidei & intra terminos à fide positos cohicebat. Ut autē fiducialiter in domino ageret addidit & obediētiā. Ut obediētiā pessimum opis & tole- rātiā haberet laboris, subdidit & patientiam. Ut autē etiā inferiorum actuum uel sensuū familiā regere bene posset & dispensare, ipsam ei dispensationem subficit. Ut fecū- 1. Co. 14. dum apostolum honeste & secundū ordinē omnia fierent: addidit & ordinem. Ne maledictio intraret domum (ma- ledicta enim omnis domus indisciplinata) custode ī por- ta posuit disciplinam. ¶ Spes autem in concupiscibilitate

I. Co. 14. dum apostolum honeste & secundū ordinē omnia fierent: addidit & ordinē. Ne maledictio intraret custodum (maledicta enim omnis dominus indisciplinata) custodē in portā posuit disciplinam. ¶ Spes autem in concupiscentia statim signū aduenientis grā super portas eleuans, tam cūfūtare ueritātē in timore. Post quā grā ingredī ciuitatem, secum totū illū virtutum celestīū exercitū adducens,

Mox pars inimica disparuit, uirtutes uero ad nota p̄fisi
dia reuocari. Procedentes illico & seip̄as deceptas fuisse ac
culantes, discrecio & disp̄atio, uenient precuratori: prodit
de uinculis, & ad occursum dñe ḡe festinat arb̄i triu, sub
regno ḡe nunc tandem se speras fore liberū. Fercula p̄-
parantur filibus regis domus sua, & mēse ponuntur cō-
ḡue. In mēsa quippe fidei panis pontur doloris, & aqua
angustie, & extera penitentia sercula. In mēsa panis
confortans, & oleū exhalatā faciem; & cetera consolatio-
nē sercula. In mensa charitatis panis uite, unumq; letis-
cans, & oēs delictio paradisi. Iam ingreduntur & epulan-
tur, & custodiūt ciuitatem. Sed nisi dñs custodierit ciu-
tatem, fructu uigilat qui custodit eam.

¶ Parabola de nuptijs filij regis, & de ornatim
tis spissæ lux.

utroq; terror incutitur. Sed in me sic perterrita statim subversio cœlestis est. *Sicut agnus* *coram hostiis*

ous ad occisionem ducetur, & quia agnus coram tunc te se sic non aperiet os suos. Et alius. Ecce agnus dei, ecce qui tollit peccata mundi. Agnus igitur iste de lana sua spōs⁹, ex cappam fecit, cum humilitate verbi docuit dicens. Descite a me quia mittis sum, & humiliis corde. Pellicea dedit, cum usq[ue] ilis, cū telum⁹, & alijs carnis sue afflitionibus, ad ultimū passione crucis, mortificationem carnis sponfie ostendit. Cappa itaq[ue] (qua qui induitus est absconditur) signat humilitatem, quia s[ic] sponsa est Xp[istu]m latitat⁹, & a fecu lo cognoscit refugit. Pellicea q[ua] de mortuis aialib⁹ fit, mortificationē carnis insinuat. H[ec]c autem hyemis tpe. Pascha[li]a uero tempore armatum pelliceam dedit circa collum & circa manum rubens galus preparatam. H[ec]c pellicea sunt iubitor corpeis plentiu[m], cui adiuncta est spes futurorum. Sed ne spes mente[m] disolutam reddat, restrigat p[ro]p[ter]a fudi ciū, quia considerat ad ea quae sperat, transueniūt esse p[ro]p[ter]a illud horreūdū & distractū iudicū. Sed terrorē de iudicio, consolator regnū, & idēc iudicio substantiū est regnū. In quo regno consideratur quid erimus, & primū statutus corporis, q[ua] erit immortale & impassibile, deinde glorificatio, q[ua] erit immortalis pulchritudinis & præfulgidū, sicut scri ptum est. Fulgebut iusti sicut fol. Post h[oc]c consideratur beatitudine aia, si ipsa anima considerat & deus cui uniuersa est, quod est ultimū, & consummatio oim. H[ec]c autem quinq[ue] que in contemplatione consideramus, per quinque fenestras uidentur. Fenestra ex aere & parlete constat,

Nam ubi est partes continuas, nulla est fenestra: item ubi est aer absq[ue] parere, non est fenestra, sed partes admittentes intra scipium aerē, uocat fenestra. Xps uero est ex humilitate quasi parere, & diuitiate intra humanitatem lucē. Itaq[ue] Xps fenestra est, imo quicq[ue] fenestra in eo confiderantur. s. incarnationis, conuerterio, doctrina eius, resurrectio, & ascensio. Per filias quoq[ue], qm[us]que de contemplatione dicta fuit uident. Nam per incarnationē Xpi, multis manifesta sunt peccata, & gehenna, que prius non attendebantur. Conuersatio eius aperte docuit presentia contentione, & ad futura p[ro]p[ter]a dirigere. In doctrina c[on]f[er]atis fatis de fuctio & regno. In resurrectione eius ostensus est status corporis & glorificatio, q[ua]d qualis ipse, tales & sui futuri sunt pro modo suo. In alensione sicut qualitatis eius reuelatum est quod spūs noster cum deo intendus est. Hō cīn illi quō sine omni uicibulo, absq[ue] oīs creaturæ & admīnistratio aīcēd, sic & spūs noster post eū tamē aīcēd. Itaq[ue] chirothecā sponsi in manu dextera sunt. s. in actione, q[ui] ipm opus sit recti, uoluntarii, puri, discreti, & firmi. In sinistra manus, i. contemplatione, q[ui] primū cōsiderent peccata & gehenna, deinde sequaf contemptus presentiū, & spes futurorum post iudiciū & regnum subiungat status corporis & glorificatio, ad ultimū unitio spūs nři cū deo. Spūs ascendens hexa in sponsa cōsummauit, & eam conseruandā aplis cōmisi. & ne ab Hierofolymis discederet p[ro]cepit donec in duerent uirtute ex alto. Post dies decē ipsō, idē pentecostes exercitū maximū & fortē misit ē celo. I. spūs scīm, qui conuulsi eis pacē & gaudiū, & catēcros fructus spūs quos enumerat ap[osto]l. Quibus factū constantes & fortes, hostiles cuncos aggredieunt, & Petr⁹ una die quinq[ue] milia & alia die tria milia de Iudeis ad X̄mō cōuerterit. Quibus gestis aīt apli. Abiit ut dñia nostra Xpi spōsa p[ro]bes ampli⁹ gradia, queramus ei animal quo subuehetē celerius & honestius quocunq[ue] eundū est deferat. Sed hoc nō erit equus, quia animal superbie & discordie est: nece asinus, quia fatuus & immundus: sed mulus, qui firmiter & mature graditur. Mulus itaq[ue] sponsa dā, quia ppl's ex Iudeis & gentibus ad fidem conuerterit est. Sicut enim nullus ex diuersis animalium speciebus nascit, sicut primitiva ecclesia ex diuersis populis collecta est, uidelicet ex Iudeis & gentibus, uel de profumentibus, & desperantibus. Xps em diuersis & cōtrans in firmitatib[us] laborantes nō modo sanavit, & uno medicinacē idest cruce sua, eos qui nimis cōsidētates aut desperantes fuerint. Et adhuc sunt, qui dicunt, te mea cōtentus sum, & nulli unquam per um raput aliquid, & similiā, & quid est quare de uita despere, & gehenna timere? Sed uario. Rubeū superponit, q[ui]a pro Xpo trucidati sanguine respurgunt. Et hi suis triplicib[us] viriliter rexerunt ecclesiam, prouerxerunt & munierunt. Quibus decadentib[us] succēderunt scīi doctores & magnifici cōfessores. Ambrosius Hieronymus, Hilarius, Augustinus, & similis. Vides autē dia[u]lo aperto bello q[ui] dōra ecclesiā t[er]a ap[er]torū & martyris geserat, se nihil p[re]cise, sed ē tribulationib[us] magis circuisse & profectisse, ad fraudulentas & occultas persecutions conuertitur. s. ut aliquis ex membris eius seducatur, per quos negocia sue malitiae tanto efficacius quāto occultius peragat. Infristit itaq[ue] Arrius suis artib[us]. P. Clagini & Fotiniū & his similis, q[ui] ministris Xpi se simulantes, spōsa eius longe in deūfu[er] ducant. Quod persicetes scīi doctores occurruunt, disputatiōib[us] cōsūgit, cōfutant hereticos, & dñiam suam ad uiam ueritatis reducent. Cui rediūt, q[ui] dum per deūfertā Arrii, & deūfa P. Clagini gradit, uies eius aliquātu[er] attrite erant, paludamentum de famito faciunt, id est uitia sua pudicit[er] & honestis suis moribus cam adornant. Ecce fam uetus hostis, & in apertis p[ro]secutionib[us], & occulti hereticorū seductionibus. Iam sponsa nul[lo] contra occurrente, cū multo comitatu gradit, adhuc tū coluber tortuosus eam spoliat[er] conatur, & cum fam in uia non possit, iuxta uiam laqueos parat, s[ed] tentoria sua erigit. Et hic quidē trapezitas siuos cum multo auro & argento exposto federe facit, illic autē ueditores uestium cum multo et uario apparatu diuerterū ornamento, aliib[us] uidentes cibos oīm generum collocat, alibi uendens tēs uina & oīm potiōnum genera tabernacula disponit, alibi triumphalis arcus glorianteū in pompa seculariū erigit, chorae puellarii, & oīm incitameta libidinū offedit. Qui sapientis est, cum sponsa gradit, sponsa refusa uia gradientiū adhuc. Fatuū & uocordes uia deserit, & in tabernacula diabolū cōfutantur. Nam quicq[ue] argentiū diligēt autē specie capitū, & h[ab]et Xpo p[ro]positū, i tabernaculis diabolū demorat. Si tamen qui uicti p[ro]fici, q[ui] cibis lauitoriis, qui uino mellito et alii potionis p[ro]cōficiāti generib[us], qui in mulieribus, qui in focis, in fēculi cātōnū delecta[re] tur, et h[ab]et Xpo p[ro]ponit, in térorio diabolū est. Quid etiam dīcā de illis qui cū ecclesiā dei regere debeat. Ingredientes uia, ea que in tentoriis diabolū sunt admirātes cōspicūt et cōcupiscunt, & nō h[ab]ent h[ab]ent cōcupiscentia sibi cōparent, ornamenti spōsae sua diripiunt & in expeditis malis concupiscentiis suis turpiter infundunt. Ita undique lacrata circa humeros, ut parum quid de amītū idest paucos monachos & paucos regulares canonicos, & de alijs generibus hominum sere nullum retinat.

Sermo cuiusdā ad clētū i cōcīlīo Remēsi cōgregatū.

Raue est qđ mis̄i tñfugitur, uidelet et ut doceā
doctores, iñstruam patres. Presertim cum sc̄is
primit. Interroga patres tuos, & annūciabit Deut. 32.
tibi. Sed p̄cipit mihi Moyses iste cuius manus
graues sunt, cuius obediendum est non solum à me, sed etiā
ab omnibus. Et plus quam Moyses hic. Moysi commissa
sunt una plebs Israelita: isti autem uniuersa eccl̄ia. Et plus
quam angelus hic. Cui enim angelorum dixit aliquid
deus. Quæcūq; ligaueris super terrā erunt ligata & in cæ- Mat. 16.
lis. Secundum officium dico, nō fin meritis. Præter deum nō
est similis ei, nec in celo nisi in terra. Hic est Petrus, qui me Ioan. 2, 19
fit se in mare, cū alijs discipulis nauigarent ad Iesum. Vnuſ
quisq; uestrum contentus est nauicula sua, hoc est archis
episcopatu suo, abbatisua sua, præpositura sua: iste autem mē
sit se in omnes archiepiscopatus, abbatias, præposituras.
Hoc rāre magnū & spatiōsum manibus, illuc p̄cipit p̄fia Psa. 103;
rum non est numerus. Et nobis dico fratres mei ep̄i, mul-
tim exaltauit uos deus. Vos eftis fal terre, sic ut dicit deo Matt. 5.
minus in euangelio. Vos eftis lux mundi. Ego dixi dñi eftis, Ibidem.
& filii excelsi oſis. Verumtamen sic hoies morientur, & sicur
pſal. 81.
ius de principibus cadentis. Vbi sapiens, ubi scriba, ubi
conquistor huius feculit. Nōnne sic hoies morientur
1. Cor. 1.

Et nónne

Et nō sicutum est de p̄ncipib⁹ cadēt. Vnde cadet uel
quod. Delaterē dñi, in pfundū inferni. Fratres duo mala
magna restant, mors uidebet & tūdiciū. Dura est enim cō-
ditio mortis, & idcirco rarus est quod uult mori. Sed quæ cu-
ramor, cum huc sit uia uniuersitatis carnis? Eya q̄ ibo a sp̄u
& quo a facie tua fugia, cū dicat ap̄ls. Q̄os nos repre-
sentant oportet an tribunal Xpi, ut referat uniusq; rōne
de his q̄ gessit in corpore suo, siue bonū siue malū? F̄es,
aliam syno dñi prūnicio uobis, ubi dñs deus secedit in tūdici-
o, & ibi ols nos oportet rep̄itari, & ibi de tūdiciū fudicā-
bit orbe terarū. Hic includit iustitia in morsu p̄io. Sed
tūdiciū iudicabit de in illo iudicio, & ibi oēs nos oportet re-
presentari (nisi forte in dīcī mēfias et mēfias ap̄ls) siue fit
papa, siue cardinalis, siue archieps, siue eps, siue diues, si-
ue paup, siue doct̄s, siue iudicōt, ut referat uniusq; rō-
ne de his q̄ gessit in corpore, siue bonū siue malū. Et
si reddidēt est ratio de his que quisq; gessit in corpore suo
heu quid fieret de his que quisq; gessit in corpore Xpi, quod
est eccl̄sia? Ecclesia dei uobis commissa est, & dicitim pa-
stores, cum sitis raptores. Et paucos habemus heu pauci-
res, multos autem excommunicatores. Et utinam sufficeret
uobis lana & lac, sititis enim sanguiñe. ¶ Quatuor tū his
or his q̄ qui p̄sum in eccl̄sia dei necessaria esse per om̄is? re-
p̄sum ne uidebet ut per ostū intrē, ut in humilitate se cōtineant
cessaria, auarit̄a declinet, mundit̄a tam corde, quam corpore ser-
uare studeant. Sed qđ prodest si canonice eligant (qđ est
p̄ ostū intrare) & non canonice uiuant. Dixit dñs ad duo
decim. Nō emgo nos duodecim elegit: & unu ex uobis
diabolo est. Dñs Iesu cum esset electio illa in manu tua, &
nō haberet aliquid cōtradictē & reclamante tibi quare
elegit istud aboli p̄im? Cur bone Iesu non elegit boni &
fūti & fāti, scit peccatum bonus fūtus & sancti fūti? Vel
si elegit isti diabolum, cur te factas elegit? Fratres, sic facit
Iesu hodie, elegit sibi multi diabolos eos. Vbi phido-
lor rep̄tempus q̄s q̄s poft adaptā dignitatē in humi-
litate se cōtineant? Nēpe superbia eis occasio est ut ad tā
tam dignitatē aspirent, ut in ouī Xpi impudenter fr̄u-
pant, cum tū per plasmā dñs dicat. Nō habitabit in me-
dio domus mea qui facit superbiam. Iesu autē in medio est
nō in angulo. Vñ iſe in euāgēlio. Vbi dō, inquit, uel tres
congregati fuerint in nōte meo, in medio eorum sun. Er ite
rum. Ilesu autē trāfens per mediū illorū ibat. Et in libro sa-
plente. In medio, inquit, eccl̄sia aperuit os eius. Et rur-
sus in euāgēlio dicit. Stetit Iesu in medio discipulorum
suum. Vx mihi dñe Iesu si tecu ero in domo tua, & nō in
medio domus tua. At isti nō sic. Sun tūdiciū cum Iesu, sed
non in medio domus eius, quia amant & faciūt superbiam,
parentes suos excellentes, pauperes aut negligētes & de-
primentes. Male iſuunt, & subiectos male iſuunt uolunt.
Esa.14. Et idcirco copāranti apostoli angelō q̄ dixit in corde suo:
Ponā sedē me ad aglōne & catēra. Quid est diabolum ad
aquinōnē sedē uelle ponere, nisi superbii quēpā & impūi
2. Re. 15. super uos filiēs à charitatis calore uel lapīz luce alienos
principiū appetere, uel ad eū tenerē. Talis erat Abfa
3. Re. 12. lō sup̄ filios Israh̄l, patri suo rebellis, principiū appetens.
Mat. 23. Talis erat H̄iberoam q̄ peccauit & peccare fecit filios Is-
rael in uirtutis aures. Tales fuerunt scribē & pharisei, con-
tra quos ait dñs. Vx uobis scribē & pharisei q̄ claudit̄is
regnū celorū ante hoies, nos cīnō nō intratis, & introiun-
tes non sinitis in. Porro ep̄i huius tūp̄i auarit̄ia quō
declinet. Qđ cīnō fin miserabiliter genitu cōdēndū nō est,
Xpi opprobria, spūta, flagella, clavos, lāceā, crūcē & mor-
tem, hac oīa in formae auarit̄ia cōfiant & profugāt in ac-
quifitione tūp̄is quēp̄, & precū inueniuntur suis mar-
sup̄is includere festinat, hoc solo sanū à Iuda scharioris
diferentes, q̄ ille horū enīe emolumentū denariorū nū
mero cōpēlat, isti uoracori fnḡ lūtū luxuriorū iūfūtū
exigūt pecunias. His insatiables defiderōt inhibit̄, pro his
ne amittant tñtē, & cum amittunt dolent. Harū in amo-
re quēfūnt, quātū dīxat liberū est cīs arbitriū acerū-
di, n̄l augmentandū cura. Aīarum nec caſus reputat̄ nec

Roma. I. dñi clementia et misericordia praetulit et regnus eius propter
dicator. Sic maiestati in maiestatis turpitudine operantes,
merced ut erroris recipientes. Fratres, factus sum in ini-
piens, ous me cogitisti.

Sermo ad pastores in synodo congregatos.
Euerendissimi p̄es & dñs, ecce lecta sunt uerba
s̄i euāgelij in auribus uestris, & utinā diligenter intellecta ab uniuersitate uestra. Intellectus
bonus uisa facientibus ea. Secularia in specu
lis suis usū cognoscere solent pulchritudinem aut turpitudinem suam. Alterius ḡnis est speculum ur̄m, in quo magis
auditu quām uisu potestis attendere qd deceat & qd non
deceat, qd impeditat, qd expediat, qd ex debito ueritatis
cū uobis incūbat. Speculum ur̄m, s̄tū eft. euāgeliū. Conſiderate obſeruo nō uultū uirū natuſatū, sed ſtatū quoti
diane conuerſatiōs, conſiderate & noſite abſre negleḡto, ſed
ſtets diligētius uitigando, & pſerutatis medullitū
coſcientiā uirū, in teſtimoniis carū aut gloriemini, aut ter
reamini. Nā ſicut multis gloria, ſta multis eft ignominia
teſtimoniū coſcientiā ſue. Ecce ſicut euāgeliū ſub numero
trū plorū includit multitudinē uniuersam platorum.
Propofitū enī nobis bonū paſtore, mercenarij, & ſure. Si
boni paſtore elts, gaudeate, qd merces uifa cōp̄oſa, eft in
celis. Si mercenarij elts, timente, qd periculū uim grande

Psal. 110. **R**eruerunt enim prius & cœm, ecce lecta sunt uera
tati euangelij in auribus uestris, & utinam diligenter intellecta ab uniuersitate uestra. Intellectus
bonus oibus factibus es. Seculare in specu
lis suis usi cognoscere solent pulchritudinem aut turpi
dinem suam. Alterius gnis est speculum uirum in quo magis
auditu quam uisu potestis attendere qd deceat & qd non
deceat, qid impedit, qd expediat, qd ex debito uiri offi
ciu uobis incubat. Speculum uirum, scimus effe euangelium. Consi
derate obsecro nō uultu uiræ nativitatis, sed statum quoti
diane conuersatiois, cōsiderate & nolite abire negligendo,
sed festis diligenter iuestigando, & perutatis medullis
cōscientis uris, in testimonio cartauit gloriam feminæ, aut ter
reamini. Nā sicut multis gloria, ita multis est ignorancia
testimoniorum cōscie sunt. Ecce sacram euangelium sub numero
triū plorantū includit multitudinem uniuersarum platorum.
Propositū enim nobis eum bonū pastore, mercenariū, & fure. Si
boni pastores cōfis, gaudete, qd merces uira cōpiosa cīt in
celis. Sī mercenarij cōfis, timete, qd periculum uirum grande
onens, id hoc idea qd ambo in gloria sumuntur. Amat et Iustit. 25.
primos recubitus in conis, salutationes in foro, & nocari
ab hoib[us] rabbi. Multoties etiā cibantur pane lachryma
rū, & uino cōpunctuato potant ex recordatione pectori: si
cīt refacti tunc filii qui in regiō longinqua consumpsit
ocim substantiā suā uiuendo luxuriose. Vñ dixit. Quan. Luca. 15
ti mercenarii in domo p̄ris mei abūdant panibus. Si panis
bus abundant mercenarii, num qd fame peribunt opari
Operarios dico, qdā rariores in terris, tālo chariores
in celis habēt. De paucitate eorum cōquerit ueritas dicēs.
Meffis quidē multa, operarij pauclu. Meffis utiq[ue] mil Luc. 10.
ta, & faccordes multi, & mercenarii multi, sed operarij pau
ci. Pauci planè operarij, & admodum rari inconfusibilis,
qd asperitos in authoris fideli & consummatorem Iesum
quos frustrū uerbo sancte p̄dicatiois, nō destruunt exē
po praei opatiōis, efficaciōis ope quam uerbo p̄dicantes.
Notandum uero qd filius nō dicit. Fac me unū de mercena
rijs tuis, sed fac me me sicut unū de mercenarij tuis, ut uis
delicet ca si bisi offerat beneficia qb[us] illi cōdant i presenti.
Inquit

Psal. 80. Inquit psalmista. Cibavit eos ex adipe frumenti. Quos
eos Audi quod premisisti. Immitis dñi mētē sunt ei. H̄i
sunt quo cibat ex adipe frumenti. & melle satiat. Qui sunt
Luce. 8. illi. Mercedarii qui liceat ad horā cēdāt. in tpc tū rētāto
Iaco. 4. n̄ recēdunt. Vñ patet q̄ amici sunt mīndi. Amici autem
Phili. 2. huius mīndi sūstīnēntēs dñi cōstītūti. Iterū querit q̄ue sua
semīfrutis. quādām omnīmo obrūtas. uideo in uīlis foliis
tudinib. in agris silentium. & ubiq̄ extērminūtū video in
mīlitib. in loītia. in hoīib. in obēdētia. & in oībus in
sūpīcētia. L̄benter tū sufficiens hmōi insūspīctiē cum sitis 2. Co. 11.
iſlī forstā sapientēs. Sustīnētis cīf̄ q̄ uos in seruitūte re
dīgant. & deuorūt. macīvāt. loīs fūner. extollāt. &

Lucas. II. non est mecum, contra me est. Et q[uod] contra eum sunt, infirmici eius sunt. Hinc autem ostendit manifeste deinde angelus dicit. Cuius

uit. H[oc] p[ro]pterea mentimur deo de interiorebus. Cui enim sanè p[re]dicat, & mundū usuāt, sanitati loquunt[ur] intentio[n]is; ut uidelicet deū habat in causa, & ea interiora corū b[ea]ntur nominis sancto eius: cū tūc m[er]itū nō deū sed mundū, el[icit] ut uoluntate dei sacref[er]es, fructū cū gaudio reportem⁹. Toleratis hec ut uoluntate dei faciat[ur]. Non utiq[ue], sed ut uestrā uoluntate propriam impleatis, ut carnis uestra l[ib]entia curā geratis, ut pueris uestris & parētibus cōmo-

nō dīm sed seip̄sos habeat in cauſa. Mēritū pot̄ deo quām hoībus, ad cuius contumeliam spectat tanta collatio gratiarū; quibus nō honore dei, sed honorem hoīs cōstat acquisit, nec charitatis sed cupiditatis deseruit. Vnde opa- dius prouideatis, & ullas tyrānorū in pace eorum inha- bitatis, utentes nemoribus, & agros colētes. Propter hoc palpati p̄cipes, & p̄tates tenebrarū hārū, tā hoīes quā demones. Hoīes, qā ad uelle corū locū mīniū, ad uelle co-

Eccle. 4. *Postulat enim dominus ut ducam ad te fratrem tuum et te recipiam ad fratrem tuum.*
Psal. 118. *Exaudi nos, Domine, misericordia tua est semper a nobis.*

& anticipin & tictici docem, q̄ tria in iolis regnatur. Quid enim prodest disciplina habere in cōversatione, scientia in p̄ficatione, nisi aliis bonitatis in interioribus operibus? Cetera sunt in exterioribus, quae non possunt nisi per exteriorib; operib;. Et hoc est quod dicitur super Esai, 14.

ne. Nusquā scriptū et aut carnis obsequium, aut ratio sc̄itam iussicere sed bona voluntas sufficit. Sanata ergo voluntate, utilis erit & p̄fiosa tam castigatio carnis per disciplinā, quam illuminatio rōnis & scientiā. Propter suā prædictas ergo rōnes & alias hm̄i diximus q̄n in prosperitate mercenariis leuiter discernit non p̄t à bono pastore, quia dū pacis arridet securitas intentiones eius paliat oēs filios supbie, frigide iniquitatis sine cogēlauit interio-
ra uestra, & ut fortis armatis custodiens atriu sibi in pace
obtinet cathedram iollatūs tūc, in qua debet aliftissimus
residere. In terra, inquit, pax hoīb. Quibꝫ Magne sc̄e. Luce. 2.
t̄x. Magne nobilitatis Non, sed bone uoluntatis, & ubi
pax, sibi deus; quia in pace factus est locus eius. Vnde pa. Psal. 75;
t̄x. sed fides eius bona voluntas est. Qui ergo non deum,

Mat.10. Infirmitas. Nihil occultū quod nō reuelat. Vafa signifigat
formax. Flāte tēto aduersitatis, statim quod infirmū
Eccl.17. est intentionis, ostendit effectus operatiōnis. Vides enim
Ioan.10. pū uenientē & surgit. Qui sunt sibi lumen. Tyrāni & rapo-

putulemente, & fugit. Qui non habet sapientiam, & raptus est a rapto
res feculsi, q' propriā tentatiōnē cōcupiscētā, uel ingenia cō-
puli maluolentia incēdūt ecclias, iustat ouisla Xpi, spo-
litan pupilos & uiduos, proscriptio[n]e inducit pauperi-
bus, deſerit h[ab]ita f[ac]iliatā in suis onib[us]. H[ab]iſſiſt ranis, fra-
nus in illis p[ro]muntur, & non cit[er] erit uariantia, uel poten-
tia refurgendū. Domine deus uituitum excita potentiam
tuam & ueni, ut educas nos de lacu miserie, & de luto f[ac]ta Psal. 68,
c[on]siderim manū tuarum porrige dexteram. Educ de car-
cerē aias nostras, ut iam nō obediat mīdo, sed conſtant

bus, nec dia phemant in iuis opibus. Ni factis rapinis, fra-
fis & ecclesijs, si gladiis ultionis in eis exerif, ueniat uel
blandient, uel communificando. Fugitq[ue] mercenarius in
amore blandientis, uel timore persequentis. Vnde fugitq[ue]
in amorem blandientis, uel timore persequentis.

A rectitudine iustitiae, à defensione ecclie, à liberatione patris, ab ultione pupillorū & uitiduari. Quo: Ad custodiendam que possest, ita quibus possidetur, uidelet maruspia, horrea, cellaria, nō utiq; pauperibus reservanda, tps habet. Fide habem⁹, sed sine opib⁹ mortua est, & nos mortui cum ipsa. Auge nobis fide, ut in uicariis tuis p dī lectio e pcf, quaten⁹ ad imperiū corūmantes trāferant, & de obſessis aiabus dæmones eſterant, ut de ipſis prius

sed euacuanda fursibus, aut signis consumenda. Habet enim aliquis intra prouincia tyranorum positos parentes suos, & blanditus profnde multoties raptoribus, ut parentibus consulari ut pacem habeat. & inter tyranos florant afflisi

Matt. 7. Quoniam autem haeretici fures sunt & latrones
capaces. Quoniam igitur haereticus fures sunt & latrones. Eu-

rapaces. Quotquotar aenerunt, tuus intermixtiones. Fures latenter nocendo, latrones apte fruendo. Heretici prava dogmata disseminabant in populo, & perveritate doctrinæ ire fidem catholicam obnubilabant, & indecubat similes in erroribus. Nam non nostrum credo esse hereticos in propria, quam deo ita nobis quinti placere. Vnde Paulus, Stadhuic hoib[us] placere. Xpi seruos non essem. Vos non conuicti estis de infirmitatib[us] uestris, sed torpeditis de igna Galat. i. uia uestra, nec de malefactoriis potestis facere iustitiam. Quarum Quia nulla est uita sine peccatis, dicitur ad nos. Dicitur.

Iaco.2. Hac fide utq[ue] d[omi]n[u]es s[unt] catholici, q[uod] utdicit Iaco
simplices in errorem. Nemine uelut credo est heretici,
cū, eos creditis in deū trinū & unū, q[uod] passus sit & sepul-
tus, q[uod] descendit & ascendit. Factū tñ h[ab]et fides catholici.
Quares. Quia nullū est uirt[us] fortitudinis uelut, q[uod] d[omi]n[u]s d[icit] in psalmo 52.
pat d[omi]n[u]s ossa eorum qui hoib[us] placet. Caro inimica, sed
ossa sunt fortis. Dispergit enim ossa id est fortitudinem eos
rum qui hoib[us] querūt placere. Confusi sunt quoniam

Galatia 5. p disfectionem opaf. De qua apl's dictrinem circuictio alis
bus) credit & contremiscunt. Veri utiq; catholicum facit
non fides communis demonibus, & hoib; sed et rautant
q; cōs; et hoib; & angelicis spiritibus. Que est illa? Que
deus spreuit eos: & uos confusi estis in actibus uestris, nō Ibidem,
honorati, sed onerati dignitatibus uestris, quoniam deus
spreuit uos. Spreuit enim eis omnes discelentes à iudicis Psal. 118.
suis. Fidem habetis, sed ad opera uos inuito, uos maxime

Gala. 6. ratur. Hac fide ipse p̄datus erat, cū dicaret. Dum tēpus ha-
benus operemur bonū ad eos, maxime aut ad domesticos
fides nō feculi. Hobets hā fidēs. Virgīnē Sed hanc fides
quid ualeat, neq; p̄ prepūtū, sed fides quae p̄ dilectionē ope-
rāt. quis estis uicarii Xpi, qui estis pastores animarū: q; alios
debetis instruere, nō destruere. Vos inquā maxime, quia
solnō potestis perfire, q; praef̄ debetis dīcēdo & op̄era-
do. Mūlti sunt catholici prebendādo, a hereticis sunt one-

I. Ioa. 3. fidei, non peccati. Habetis haec vita. Sed haec est vias
que uincit mundum, quia haec est uictoria que uincit mundum
fides nostra. Dixerim uos uincere mundum, an uincit a mundu-
do; Video ecclesiastis uestras male tractatas, uideo quasdam
do. Multi uiri caroli ci preoccident, q[uod] heretici sunt ope-
rando. Quod h[ab]et hereticus faciebat per praua dogmata, hoc fa-
cunt plures hodie per mala excep[ta]e, seducti scilicet p[ro]ph[et]i,
& inducunt in errorem: & tanto grauiores sunt heretici

quanto praevalent opera uerbis. **Vnigenitus** qui est in se
nu patris, nonne de secreto suo pedit ad publicum uestrum?
Nonne de celo descendit ad terras, ut predicationis & co-
uersatione sua peruerteret hominibus contemptum mun-
dis? Nonne nos etsi uicarii eius? Nonne quod predicauit,
& uos debetis predicare? quod diffusa sit, diffundere, quod perua-
sit, persuaderet A Xpo dicti etsi xpianus. Nonne ea uia qua
xps ambulauit, & uos debetis ambulare? Nonne sicut o-
ueratus est, & uos uicarii eius debetis couerteret? Ita plane-
nisi forte doctores co uertentes sanctiores. Dicite ergo
archidiacconi dicitis presbyteri, dicat isti potissimum, in fes-
tis in sellis qd facit aurum in vestimentis tantus ornatus?
1. Co. 6. In cibis tam superfluous apparatus? Ego autem & uenter
Luc. 16. eis. deus autem & hunc & has destruet. Multus erat nre
tor uelutum, & delicatus ciborum apparatus apud illum
diuitem euangelicum, qui inducuerat purpura & byssos,
& epulabatur quotidianis splendoribus. Mortuus tamen est, & sepul-
tus in inferno. O dirum, & execrabilis & horrendus sepul-
chrum, ubi est fletus & stridor detinum, ubi sunt aquae nre
uium, ubi nemus? non moris ubi ignis? non extinguit.
Hoc sepulchrum diuitem, sed finis Abrahe pauperum La-
zarum exceptit. Quis sapientis & custodiens haec? Vir insipiens
non cognoscet, & stultus non intelligit haec. Quis obsec-
taiorum audiens clericis queritur ipsam, & impetrans utitur
acquisitum? Cui tamen fastu uideat laici in supellectili clerico-
rum, nonne quod potius miseritatem ad mundum diligenter?
Luc. 14. dum quid negligenter? Medicura teipsum. Si mundum
predicas ceterum edificare, tunc tu prius, & ad ipsum officia
cius alios inuitatus. Da uoce uocis uirtutis, confonit
uita uerbis; & statim erit in ore tuo uetus & efficax sermo
dei, & penetrabilior oī gladio ancipiti. Non sic pfecto est,
Ose. 4. sed sicut populus, sicut laicus, sicut & clericus.
Vt ergo cupit, ut ergo diligit mundum, & ea qd in mundo sunt.
Laicus tamen cum labore, sed clericus sine labore uoluntate possidet
re totum mundum. Coicere uoluntate cupiditatem & superfluitatem
hoīum, sed non laborum. Peccare uoluntate, sed non flagellatum cum
hoīibus. Vnde tamen est qd flagellent cum demonibus. Quo
secularis non expēderet sustentari suā usūdo luxurias etiā
in pīuā sacerdotiū quo non intercedit uanitatis & leno-
chiius huius seculi, quo non est insolentes & elati, cuī tamen
fastum, tantā insolentia uideat clericorū. Nonne in pīen-
tia eorum irreuertere abutimini ab elemosynis pauperum? De
patrimonio crux Christi non facitis codices in ecclēsia, sed
pacifis pellices in thalamis uestris, impinguatis canes,
adornatis equos, fallentes pectora, & capitā deuando.
Tren. 4. Et uerē in capitulo oīm plateatu dispersi sunt lapides sane
stuarii. Plateatae sunt, & latea est uia qua ducit ad mortem.
Lapides sanctuarii, id est sacerdotes, sunt in capituloibus, id
est in introitu latarū uerū docet enim populus pīra ex-
empla ingredi uias latas qd ducit ad mortem, & demergunt in
pīndū infernū. Dolor capitū in mēbra redidat. Capita
Esaīa. 1. habendo ac faciendo, qd qui cōmītēs est sufficiet, apprehē-
der illā, & obuītabilit̄ illi quāsi mater honorificat. Sine fu-
stitia non solum respubica, sed nec parus domus subsi-
stere potest. Quare timetis principes & potestes tenebre-
rum harum? Quare uos filii subiecti? Vultis exaltari in
terra, uultis exaltari in gentibus. Apprehendite & facite
iustitiam. Apprehendite, cōmītēs non metiposse, & cōfite-
huius & pauperes iustitiam, & pfecto iustitia exaltabis. **Psal. 57.**
mini. Dicit enim psalmista. Et in iustitia tua exaltabitur. **Ibidem.**
Quis Beatus scilicet populus qd scit iustitiam. In subilo di-
uerse uoces colonāt. Scit ergo iustitiam, qui scit pa-
ce ecclēsiae, & talis incūbit, qualis à principio non fuit. Mu-
ltis modis pfectus est cā diabolus, sed nūquā grauius quā
hodie, qd nūquā fuit maior pīdictio xpianorū, nec liberior
aut securior trāsgressus diuinorū preceptorū. Ecclesiā
incipientē pfectus est pītyram, pīficientē pfectus est
pīhereticos, & letā & florēte persequit pī motus illūctos.
Tria sunt in aīa, rō, uoluntas, sensualitas. Rōnis est iudicium,
uoluntatis desideriū, caro debet obsequiū. Carne ergo cru-
ciuit in martyribus, rōne pītrabuit in simplicib⁹, sed no-
tūtate hodie depravat gnaliter in oībus. Fuit ergo amari-

Mat. 25. iudicio ad sinistrā eius erunt hōcedi, quibus dat in hoc se-
culo gloria & diuinitas dexteram aut agnū, quibus pre-
para ta est logitudo dierū. Nolite fitre numeria in sinistra
cius, qd qui desiderat etus sinistram in hoc seculo, colloca-
bunt ad sinistrā eius in iudicio. Adhuc dexterā eius,
ut in iudicio ad dexterā eius fedatī sup sedes iudicatiū,
& in presenti nō propriā iūstitia, sed iūstitia dexterā cī
superiorū & sublimiū colla premat, quā dexterā dei fe-
cit iūstitudinem. Vultis tñ de manu eius accipere duplicitā, id
est spiritualia & corporalia. Prīmū querite regnum dei, &
iūstitia eius, qd est dexterā: & hoc oīa adiūcent uobis,
qui sunt sinistra. Prīmū querite regnum dei, ut in infero
ribus uestris habitet & regnet deus. Deinde iūstitia eius,
ut legem ex ore uero requireat & assūmat populus: & ex
tanta gratia meritorū retinuerat uobis gloria premio-
rum quā nec oculus uidit &c. Et pīter hoc adiūcent uo-
bis hīc tpaīa, quā gloria & diuinitas in domo eius. **Cūtis**
eius: Haud dubiū quā suīstā generationis, de qua pīscru-
sum est: Generatio rectoruī benedicetur. Benedicta in pre-
Ibidem. delitinatione, benedicetur in iūstificatione, benedicetur in
glorificatione. Benedictio dñi super caput iūstū: quā misericordia
Prou. 10. recordia dñi ab æterno, per prædestinationem: & in æter-
Psal. 102. num, p glorificatione. Facite ergo iūstitia non tñ pro uero
stro arbitrio, sed dīctā iudicio, qd iūstitia & iudicū cor-
Psal. 96. rectio feds eius. Si tñ faceretis iudicū, ne calidū habere-
tis dominū, iudices tñ etiās, nō iūstificatores, & ideo
iūstitudinem facere nō possetis. Propter hoc qui dedit uobis
iūsticium, dedit & dñtū, ut pīfixit propria: Iudicabit
nationes, & dñabunt pīplis. Duplex est dñm pīlatōrum.
Habent enim claves ecclēsiae, quibus claudunt & ne
mo aperit, aperiant & nemo claudit. Habent & regalit,
quatenus expīcta iūstitia faciat. Sola unītū spīs docet
hēc. Plus ualeat hīc subtilis cordis, quā strepit oris: mot
gaudiorū, quā sonus labiorū: cōsonantia uoluntatū magis
quam uocū. Pro hīo dicere cautū dixi, quis mihi carni
nis hīi? reuerberat facīt. **Quis p raro dīci solet:** Rara si-
gū dñs auf ter terra, fātā pīmererit familiaritatē in oīculis maie-
statis, quatenus expīcta iūstitia faciat. **S F I N S.**
Super Salve regina Sermo.
Alue regina misericordiae, uita, dulcedo, & spes
nostra salve. Domine labia nica aperies. Dom-
nus tecum, & tu mecum. Dignare me laudare
Sub tuā protectionem configuro, ubi iūstitia
aceperūt infirmi. Esto mihi tūris fortitudinis a facie ini-
miti. Te noīra uox primū sonet, & ora soluamus tib⁹.
Dulce cantus ac nobisfīmū melos, quod in honore san-
cte Marīe quater in anno ordo noster deuotissime cōcl-
nit, ad xīlificationē nōlā dīcūtādam fratres aūsumū
mus, quia speciali dulcedine multa refert masticatione
continua reperimus. Nam à summis labijs cantūs iūstū
effalū uenit. Habet enim fundātū, fundātūmū
eius in montibus sanctis. Fundātūmū intērne dul-
cētūs suauitas est. Et ubi hīc iūstū in montibus sanctis
Hoc est in mentibus noīris. A sanctis compositum, à san-
ctis institutum, dignē frēquentab̄ etiam à sanctis. Et uerē
istū religiosi & affectionē sancta feruētibus, nec subtili-
ter intelligi, nec efficaciter poterit decantari. Est enim tam
suauē ad gratiam, tam focundum ad fēsum, tam etiā pro-
fundum ad myteria. Tale enim est qd à nobis considerat
& discuti prout dignum est nō ualeat. Ex eo autem qd suā
uiter sonat, mulcet affectū, & de sensu ubertate mentem
impinguat, & in sanctam fanorum aduocatā solūcet no-
stram, dum cam quasi presentem lauat, omnia interiora
noīra medullitū infiammat. Oportet enī ut uobis pre-
sentem esse dicamus, quam preleuent salutamus, & totā
anima noīra trānsfigurātē in eā dīfigamus, quā tā deuotissi-
mis precibus exoramus. Agnoscit certē & diligēt diligen-
tes sc̄, & proptēt in ueritate innocuitibus le, preferunt
his quos uidet sibi cōformes factos in castitate & hūilitate,
si tñ charitatē adiūcent, & totā spēm suā post filium suum
in ea posuerint, & totō corde queſerint, orantes &
frequenter dicentes: subueni domina clamātibus ad te in
gīter. Nō aspernatur affectum pīdulcem, iūstūs deside-